

Ensin oltiin liekeissä, sitten ihan hiilenä

Biohiilityöpajassa hiillettiin lähes kolmenkymmenen hengen voimin järviruokoa ja perustettiin Suomen biohiiliseura

Siuntiossa sijaitseva Limpanpuun ekokylä tarjosi erinomaiset puitteet Suomen ensimmäiselle biohiilityöpajalle 18.3.2017, jonka järjestämisestä vastasivat Helsingin yliopiston AgriChar -tutkimusryhmä sekä Varsinais-Suomen Ely-keskuksen ja Baltic Sea Action Groupin yhteinen Ruokopelto-hanke.

Luonnonrauhaa henkivän ekokylän isäntä **Seppo Mannermaa** kertoi olevansa avomielinen ihminen, joka kokeilee mielellään uutta ja jakaa ideoita muiden kanssa. Avomielisyydestä kertoi myös utelias ja ennakkoluuloton suhtautuminen ruo'on hiiltämiskokeiluun, jonka perimmäisenä tavoitteena isännän mukaan oli löytää järkevää käyttöä Karhujärveä valtaavalle ruovikolle:

- Jos lähijärven kuntoa heikentävän ruo'on voisi hyödyntää biohiilenä maanparannuksessa tai viherrakentamisessa, se hyödyttäisi sekä ympäristöä että alueen asukkaita.

- Biohiili tuo mikrobeille rakennusaineita; ilman mikrobeja ja niiden rakennusaineita maa on kuin autiomaa ilman ihmisiä ja rakennuksia, Mannermaa vielä muotoili osuvasti.

Jää kantoi ruokoa niittävää Limpanpuun ekokylän isäntää, vaikka upottikin välillä petollisesti.

Osallistujajoukko oli monimuotoinen aina tutkijoista keksijöihin asti, mutta kaikkia yhdisti kiinnostus biohiileen ja ruokoon. Keskustelu soljui sujuvasti vaihdellen suomesta englanniksi ja päinvastoin.

Pitkän linjan ruo'on ystävä, arkkitehti **Hartwig Reuter** on hyödyntänyt uransa aikana ruokoa rakentamisessa, mutta hiiltäminen oli hänelle uutta. Ruokoa arvossaan pitävä mies toivoi "ruokotaudin" tarttuvan kaikkiin ihmisiin.

- Ja kaikki puheet, jotka eivät ole ruo'osta, ovat ruokottomia puheita, totesi vihreään takkiin sonnustautunut parrakas Hart, ja sai lähellä olevat nauramaan.

- Biohiiltämiseen käytettävät astiat eivät ole kovin monimutkaisia tai kalliita. Niitä voitaisiin hankkia myös porukalla, mielti yrityksessään pienimuotoisesti astioita valmistava ja kehittävä **Pekka Koivukangas**.

Yhteen hiileen puhaltamisen hyötyjä pohtivat myös muut työpajan osallistujat, jotka näkivät yhteisastioissa myös yhteisöllisiä hyötyjä: asukkaat voisivat kokoontua hiiltämistalkoisiin, joissa parannettaisiin yhteistä ympäristöä ja hiillettäisiin esimerkiksi omalla tontilla muodostuvaa puutarhajätettä.

Paikalla olleet **Nomaji maisema-arkkitehtien** edustajatkertoivat yhteisöllisyyden ja ekologisuuden olevan kiinnostavia teemoja tämän hetken ympäristönsuunnittelussa, ja biohiilen valmistaminen yhteisesti viherrakentamista varten istuisi teemaa paremmin kuin hyvin.

Yksi työpajan hyödyistä oli hiiltämisastioiden prototyyppien testaus jatkokehitystä silmällä pitäen. Pekka Koivukangas oli tyytyväinen hiiltäjä.

Annakaisa Elo Pajupojista lisäsi ruokoa yhteen neljästä hiiltämisastiasta.

Tiiviissä, suppilomaisissa astioissa on sisään käännetty reunat, jolloin palamiseen tarvittava korvausilma otetaan ylhäältä. Astioiden muotoilu on tärkeä, jotta palamisprosessin eli pyrolyysin tuloksena syntyy biohiiltä, eikä ruoko pala täydellisesti ja muutu tuhaksi.

-Sammutus olisi hyvä tehdä ravinteikkaalla nesteellä. Nepalissa käytetään naudan virtsaa, kertoi biohiiltä tutkiva **Priit Tammeorg**.

Vaikka oltiin liekeissä ja hiilenä, niin (osman)käämit eivät aivan kokonaan palaneet (oik.) Ruoko hiiltyi kauniin mustaksi ja lopulta se sammutettiin vedellä, sillä naudan virtsaa ei saatu tähän hätään.

[Katso video sammutuksesta!](#)

Biohiilityöpajan järjestelyistä vastannut tutkijatohtori Priit Tammeorg johtaa Helsingin yliopistossa biohiilen tutkimukseen keskittyvää AgriChar-tutkimusryhmää. Tammeorg oli tyytyväinen päivän antiin, aktiivisiin osallistujiin sekä Suomen biohiiliseuran käynnistymiseen. Seuran tavoitteiksi päätettiin asettaa muun muassa biohiilitiedon jakaminen ja tietoisuuden lisääminen aiheesta sekä työpajojen järjestäminen jatkossakin.

Päivän kruunasi maittavat tarjoilut Euroopan suurimmassa saviolkipaalihallissa. Ruokailun lomassa perustettiin Suomen biohiiliseura ja verkostoiduttiin alan asiantuntijoiden kanssa. Koolla oli mahtava joukko ruoko- ja biohiili-innostuneita, jotka yhdessä muodostavat hedelmällisen kasvualustan juuri orastuneelle seuralle.

Hiiltämisiin!

Sohvalla istuvat (vas.) Ruokopelto-hankkeen projektikoordinaattori Maria Yli-Renko, Järki-hankkeen projektipäällikkö Eija Hagelberg sekä pienkustantaja Thor-Fredric Karlsson. Oikealla Annakaisa Elo.

Teksti ja kuvat: Sanna Söderlund